

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מחלוקת בפרי ראשון, אבל בפרי שני - דברי הכל בין דרך מקח בין דרך חילול.	רב אשי:											■	◇
לקח לקח	והא דקתני:											‡	◇
אידי דתנא רישא לקח, תנא נמי סיפא לקח.												!	◇
מי שיש לו סלע של שביעית וביקש ליקח בו חלוק כיצד יעשה? ילך אצל חנווני הרגיל אצלו, ואומר לו: תן לי בסלע פירות ונתן לו. וחוזר ואומר לו: הרי פירות הללו נתונים לך במתנה, והוא אומר לו: הא לך סלע זו במתנה. והלא לוקח בהן מה שירצה.	איתיביה רבינא לרב אשי:											‡	◇
והא הכא, דפרי שני הוא, וקתני דרך מקח - אין, דרך חילול - לא												‡	
מחלוקת בפרי שני, אבל בפרי ראשון, דברי הכל דרך מקח - אין, דרך חילול - לא.	אלא אמר רבי אשי:											■	◇
אחד שביעית ואחד מעשר שני	והא דקתני:											‡	◇
מאי שביעית - דמי שביעית. דאי לא תימא הכי - מעשר מעשר ממש? והא כתיב (דברים יד) וצרת הכסף בדרך אלא - דמי מעשר, הכא נמי - דמי שביעית.												!	◇
בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה, ובמדינה יום אחד.												■	■
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה, זכר למקדש. ושיהא יום הנף כולו אסור.	[רבן יוחנן בן זכאי]											■	■
מנא לן דעבדינן זכר למקדש?												^	◇
דאמר קרא (ירמיהו ל) כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה, דרש אין לה - מכלל דבעיא דרישה.	רבי יוחנן:											!	◇
ושיהא יום הנף.												■	<
מאי טעמא?												^	
מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא אכלנו בהאיר מזרח - השתא נמי ניכול. ואינהו לא ידעי דאשתקד דלא הוה בית המקדש - האיר מזרח התיר, השתא דאיכא בית המקדש - עומר מתיר.												!	◇
דאיבני אימת?												^	
אילמא דאיבני בשיתסר												!	
הרי התיר האיר מזרח,												‡	
אלא דאיבני בחמיסר												!	
מחצות היום ולהלן תשתי												‡	
הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן, לפי שאין בית דין מתעצלים בן	דהא תנן:											‡	
לא צריכא, דאיבני בליליא. אי נמי, סמוך לשקיעת החמה.												!	◇
רבן יוחנן בן זכאי בשיטת רבי יהודה אמרה	רב נחמן בר יצחק:											!	■
מן התורה הוא אסור, דכתיב (ויקרא כג) עד עצם היום הזה - עד עיצומו של יום	דאמר: [רבי יהודה]											■	■
עד - ועד בכלל.	וקסברי: [רבי יהודה]											■	■
ומי סבר ליה כוותיה? והא מפליג פליג עליה												‡	
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור.	דתנן: [רבן יוחנן בן זכאי]											‡	◇
והלא מן התורה הוא אסור, דכתיב עד עצם היום הזה - עד עיצומו של יום	אמר לו רבי יהודה:											‡	◇
רבי יהודה הוא דקא טעי. הוא סבר: מדרבנן קאמר, ולא היא - מדאורייתא קאמר.												!	◇
והא התקין קאמר												‡	
מאי התקין - דרש והתקין.												!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, כל העם מוליכין את לולביהן לבית הכנסת, למחרת משכימין ובאין, כל אחד ואחד מכיר את שלו ונוטלו, מפני שאמרו חכמים: אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חברו, ושאר ימות החג, אדם יוצא ידי חובתו בלולבו של חברו.	רבי יוסי:												■
מנא הני מילי?													^
(ויקרא כג) ולקחתם - שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד. לכם - משלכם, להוציא את השאול ואת הגזול.	דתנו רבנן:												◇
אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חברו, אלא אם כן נתנו לו במתנה.	מכאן אמרו חכמים:												◇
ומעשה ברבן גמליאל ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא, שהיו באין ספינה, ולא היה לולב אלא לרבן גמליאל בלבד, שלקחו באלף זוז. נטלו רבן גמליאל ויצא בו, ונתנו לרבי יהושע במתנה, נטלו רבי יהושע ויצא בו, ונתנו לרבי אלעזר בן עזריה במתנה, נטלו רבי אלעזר בן עזריה ויצא בו, ונתנו לרבי עקיבא, נטלו רבי עקיבא ויצא בו והחזירו לרבן גמליאל.													◇
למה לי למימר החזירו?													?
מלתא אגב אורחיה קא משמע לן: מתנה על מנת להחזיר - שמה מתנה.													◇
הא לך אחרון זה על מנת שתחזירוהו לי, נטלו ויצא בו, החזירו - יצא, לא החזירו - לא יצא.	כי הא דאמר רבא:												◇
למה לי למימר שלקחו באלף זוז?													◇
להודיעך כמה מצות חביבות עליהן.													◇
אבא צלוויי קא מצלי ביה.	מר בר אמימר לרב אשי:												◇
לא יאחז אדם תפילין בידו וספר תורה בחיקו ויתפלל, ולא ישתין בהן מים, ולא יישן בהן לא שינת קבע ולא שינת עראי.	מתיבי:												◇
סתין וקערה ככר ומעות - הרי אלו כיוצא בהן	ואמר שמואל:												◇
התם לאו מצוה נינהו וטרדי בהו, הכא - מצוה נינהו ולא טרדי בהו.													◇
כך היה מנהגן של אנשי ירושלים, אדם יוצא מביתו ולולבו בידו, הולך לבית הכנסת לולבו בידו, קורא קריאת שמע ומתפלל ולולבו בידו, קורא בתורה ונושא את כפיו - מניחו על גבי קרקע. הולך לבקר חולים ולנחם אבלים - לולבו בידו, נכנס לבית המדרש - משגר לולבו ביד בנו וביד עבדו וביד שלוחו	תניא, רבי אלעזר בר צדוק												◇
מאי קא משמע לן?													?
להודיעך כמה היו זריזין במצות.													◇